

[Dyrømose]

gerne, og altså specielt vore ældre, kan fastholde deres købekraft og dermed deres levestandard.

Dette ønske om at fastholde den sociale balance er også kendetegnet for middel nr. 2, den offentlige udgiftsreform. Der er allerede nogle, der har sagt – og der er nok flere, der vil sige det – at de besparelser, der nu skal gennemføres på de sociale budgetter, vil ødelægge velfærdssamfundet, men det er faktisk det modsatte, der er tilfældet: hvis vi ikke får ryddet de vildskud væk, som alle erkender findes i vort socialvæsen, vil vi ikke i fremtiden få råd til at bevare det velfærdssystem, som vi alle mener der er brug for, så de mennesker, der ikke selv er i stand til at klare sig, også i fremtiden kan være trygge og have tillid til, at samfundet har råd til at hjælpe dem.

Vi har i folketinget en forpligtelse til at vise hensyn såvel til den generation af ældre, som har lagt ryg til opbygningen af velfærdssamfundet, som til de børn og unge, der engang i fremtiden skal overtage ansvaret. Det bebudede forslag fra socialministeren om at anvende ca. 440 mill. kr. af midlerne fra den sociale pensionsfond til varmhjælp til pensionisterne er ét af flere eksempler på, hvordan regeringen tager hensyn til de ældre.

Hensynet til vore børn og unge tilgodeses bedst ved at standse den uhyrlige gældsætning, der vil hvile som en tung byrde på de kommende generationer, og vi kan kun standse gældsætningen, hvis vi kan gennemføre besparelser, der nedbringer underskuddet på statsfinanserne. Hvad er det eneste alternativ hertil? Det er øgede skatter, øgede afgifter, og begge disse metoder vil virke som gift for det initiativ og den virkelyst hos borgerne og hos virksomhederne, der er nødvendige for at bringe Danmark på ret kurs.

Det tredje hovedmiddel i regeringens politik er at sikre, at den forbedrede konkurrenceevne hurtigst muligt fører til en forøgelse af de erhvervsrettede investeringer. Vi ser i den konservative gruppe frem til det program til investeringsfremme, som regeringen har lovet at fremkomme med, så snart de grundlæggende indkomst- og finanspolitiske beslutninger er truffet i folketinget. Vi finder det rigtigt at fremme de erhvervs-mæssige investeringer gennem generelle skattemæssige foranstaltninger, og vi lægger i den forbindelse vægt på det bebudede forslag fra skat-

teministeren om aktiesparefonde, der vil have til formål at tilvejebringe en frivillig spredning af ejendomsretten og fremskaffe risikovillig kapital til erhvervslivet ved at indrømme et fradrag for beløb, der på visse særlige vilkår investeres i aktier.

Vi er også positive over for de andre elementer i investeringsprogrammet. I en økonomisk vanskelig situation er det nemlig den rigtige metode, at man sparer på driftsbudgetterne og samtidig gennemfører større anlægsprojekter, i det omfang de kan finansieres på en måde, der ikke er alt for belastende for statskassen. Herved sætter man nye aktiviteter i gang, der straks kan reducere arbejdsløsheden, samtidig med at der skabes grundlag for en større fremtidig økonomisk vækst.

Regeringens fjerde hovedmiddel er en gennemgribende afbureaukratisering. Regeringen sagde i sin tiltrædelseserklæring, at det skal være lettere at være dansker. Det var selvsagt ikke de barske økonomiske indgreb, man tænkte på ved den lejlighed. Nej, det, man tænkte på, var den dyngede af cirkulærer og bekendtgørelser, der belaster statsadministrationen, den kommunale forvaltning, virksomhederne og borgerne. Vi skal have ryddet op i denne dyngede, så der bliver færre unødvendige restriktioner, og så det bliver klart for den enkelte borger i samfundet, hvad man må, og hvad man ikke må. Vi skal spørge os selv, om en restriktion, som måske var rimelig engang, bør opretholdes i dag. Vi skal have gennemført et holdningskifte, så den enkelte borger får større frihed, så den enkelte virksomhed får større frihed, og så vore lokalpolitikere får større handlemfrihed og dermed større ansvar for, hvordan udviklingen går i deres kommune.

Der har allerede rejst sig advarende røster om, at nu skulle den nye regering ikke tro, at den kunne regere uden om folketinget, men det er bestemt heller ikke det, der er ønsket. Jeg kan garantere for, at vi i den konservative folketingsgruppe vil stå vagt om de statsretlige principper. En lov skal selvsagt ikke kunne forvaltes i strid med lovens hensigter, men der findes bunker af cirkulærer og bekendtgørelser, som sagtens kunne udformes på en væsentligt smidigere måde inden for rammerne af den eksisterende lovgivning. Den tilpasning må vi alle have en fælles interesse i bliver gennemført.